

Maria si Marta

Nr. 25 Iulie 2007

„Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi.” 1 Petru 1:5

Biserica Creștină Baptistă „Golgota”
Șos. Nicolae Titulescu, Nr. 56A, Sect. 1

Unde vei locui în veșnicii?

Un zidar în vârstă, obosit de multă muncă și simțind că a sosit timpul să rămână la pensie, a spus șefului lui, cu care lucrase mulți ani, despre decizia ce a luat-o, de a trece la un stil de viață mai lejer și a se bucura de familia mare cu care l-a dăruit Dumnezeu.

Șeful, care îl îndrăgise pe zidarul nostru pentru hărnicia și spiritul plăcut pe care îl avea, a căzut pe gânduri când a auzit despre planurile subalternului lui, dar decizia era luată. A doua zi, după o noapte de meditație, șeful s-a apropiat de muncitorul lui și l-a rugat să-i facă un favor personal și să mai întârzie câteva săptămâni cu pensionarea, pentru că avea de construit o casă pentru care avea neapărată nevoie de experiența constructorului în cauză.

Zidarul a acceptat dar, într-un oareșcare timp, a devenit vizibil că nu mai avea inima dedicată muncii pe care o făcea. A ales să lucreze cu oameni de calificare inferioară și materialele ce le-a cumpărat pentru construcția respectivă au fost de calitate proastă. A fost un mod nefericit de a încheia cariera sa de constructor de case.

Când proiectul a fost terminat, șeful său a fost chemat să recepționeze lucrarea. Spre uimirea celui ce oconstruise, șeful îi înmânează o cheie și îi spune: **„Acesta este cadoul meu pentru tine, cu ocazia pensionării. Casa este a ta!”**

Ce șoc pe bietul zidar! Dacă ar fi bănuț măcar o clipă intențiile șefului său și ar fi știut că această casă urma să fie a lui, cum ar fi fost construit și ales totul în mod diferit!

Același lucru se întâmplă de multe ori și cu noi. Ne trăim viața, „pregătindu-ne” pentru eternitate și pentru întâlnirea cu Dumnezeu, ca și când aceste lucruri nu se vor întâmpla niciodată. Energia și entuziasmul nostru merg oriunde în altă parte decât în această direcție. Apoi, șocați, ne dăm seama că va trebui să ne întâlnim cu ce-am „lucrat” și va trebui să „locuim” în ceea ce ne-am „construit”! În pragul morții, sau cuprinși de o boală care nu ne va permite să facem mare lucru, vom dori cu ardoare să fi făcut totul diferit, dar ocaziile au trecut pe lângă noi, una câte una și noi nu le-am folosit pentru a ne „pregăti” casa de sus! Din nefericire, de multe ori, din acel stadiu, nu mai există întoarcere! Suntem în poziția constructorului de case, care ar fi dorit să fi făcut totul diferit, dar nu se mai putea: se afla în fața ușii a ceea ce construise, ținea în mână cheia și trebuia să intre în ceea ce își pregătise cu mâna lui.

În fiecare zi mai „batem un cui”, mai „punem o scândură” sau „ridicăm un perete”. Dar, să nu uităm : Deciziile și alegerile pe care le facem astăzi, ne „construiesc” locașul în care vom locui o veșnicie!

(Buletinul Surorilor – Portland, Oregon)

Holly Gerth FL FLA

Doamne,

Zilele noastre sunt grele
și fiecare clipă este așa de plină.
Tu ne spui că atunci când suntem istoviți
putem să venim la Tine
și Tu ne vei da odihnă.
Venim deci la Tine acum
și te rugăm...

Să ne reînnoiești duhul;

Să ne întărești în putere;

Să ne reîmprospătezi inimile.

Îți mulțumim pentru că ești
sursa a tot ceea ce avem nevoie,
ca să facem ceea ce
Tu ne-ai chemat să facem.

Oriunde am merge,
și orice vom întâmpina azi
dorim să rămânem în prezența Ta
pentru că acesta este singurul loc
unde putem fi cu adevărat reîmprospățați.

Amin.

Holly Gerth, scriitoare

Responsabilitățile soției în căsnicie

Family life - Legământul căsniciei

(Acest studiu este publicat cu acordul Asociației "Alege Viața")

- continuare din 24 -

SĂ-ȘI IUBEASCĂ SOȚUL

III A doua sa responsabilitate este să-ți sprijine soțul

„Cine poate găsi o femeie cinstită? Ea este mai de preț decât mărgăritarele. Inima bărbatului se încrede în ea, și nu duce lipsă de venituri. Ea îi face bine, și nu rău, în toate zilele vieții sale.”
Proverbe 31:10-12

A. Această responsabilitate de a-ți sprijini soțul se concentrează pe completarea acestuia și nu pe competiția cu acesta.

„Mai bine să locuiești într-un pământ pustiu, decât cu o nevastă supărăcioasă.”
Proverbe 21:9

B. Soțul tău se va simți încurajat să devină un lider evlavios dacă tu îl vei sprijini.

1. Acest sprijin este definit de scriptură ca supunere.

„Nevestelor fiți supuse bărbaților voștri ca Domnului; căci bărbatul este capul nevestei, după cum și Hristos este capul Bisericii, el, Mântuitorul trupului.”
Efeseni 5:22-23

2. Supunerea nu înseamnă:

- să fii inferior
- să-ți pierzi identitatea și personalitatea
- să te supui orbește
- să te simți folosit
- să-i permiți soțului să încalce legile sau să devină abuziv.

3. Supunerea înseamnă:

- să-ți tratezi soțul din perspectiva planului lui Dumnezeu cu privire la căsătorie
- să-ți încurajezi soțul să conducă, arătându-i disponibilitatea ta de a-l urma
- să fii receptivă la conducerea soțului, sprijinindu-i inițiativele
- să onorezi Cuvântul lui Dumnezeu.

„... supuse bărbaților lor, ca să nu se vorbească de rău Cuvântul lui Dumnezeu.”

C. El are nevoie de sprijinul tău în lucrarea sa.

D. Are nevoie să îl susții în fața altora.

„ O femeie cinstită este cununa bărbatului ei dar cea care-i face rușine este ca putregaiul în oasele lui.”
Proverbe 12:4

SĂ-ȘI RESPECTE SOȚUL

IV. A treia sa responsabilitate este să-și respecte soțul

A. În Biblie, respectul este definit ca disponibilitatea de a-l ridica pe celălalt din considerație și apreciere.

“...iar soția trebuie să aibă grijă să-și respecte profund soțul – ascultându-l, lăudându-l și adorându-l.”
Efeseni 5:33b

B. Pentru ca soțul să se simtă valoros ca bărbat, trebuie să fie respectat de soție.

C. Respectarea soțului implică înțelegere și apreciere.

- înțelege-I și apreciază-I responsabilitățile și presiunile
- înțelege-I și apreciază-I nevoile sale unice ca bărbat
- înțelege-I și apreciază-I caracteristicile care îl definesc ca bărbat

D. Încurajarea arată respect și îi oferă soțului tău încrederea necesară.

- încurajarea presupune acțiuni specifice prin care să-l zidești
- încurajarea afirmă: “Cred în tine și vreau să te urmez.”

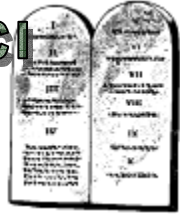
CONCLUZIE

“Femeia înțeleaptă își zidește casa, iar femeia nebună o dăruie cu însăși mâinile ei.”
Proverbe 14:1

Pe măsură ce te vei devota lui Dumnezeu și vei împlini planul Său pentru căsătorie, vei putea să-I arăți soțului tău dragostea, sprijinul și respectul de care are nevoie pentru a deveni un lider supus lui Dumnezeu, așa cum dorește El.

Nu uita! Pentru a deveni soția de care are soțul tău nevoie și pe care Dumnezeu o dorește, trebuie să începi, predându-ți viața în mâna lui Dumnezeu. Aceasta necesită o decizie a voinței tale.

ISUS ȘI CELE ZECE PORUNCI

- 10 -

A pofti ceva ce aparține altuia

(Exodul 20:17)

A zecea poruncă ne cere: „**Să nu poftești!**” Într-un anumit sens avem aici un rezumat al tuturor celorlalte nouă porunci. A râvni ceva ce aparține altuia, antrenează celelalte păcate. „*Fiecare este ispășit, când este atras de pofta lui însuși și momit. Apoi pofta când a zămislit, dă naștere păcatului și păcatul odată făptuit, aduce moartea.*” Iacov 1: 14-15.

Prin această poruncă Dumnezeu cere omului să vegheze a rămâne stăpân pe dorințele sale. A pofti ceva ce aparține altuia este un păcat printre altele. A pofti este manifestarea egoismului care cauto să obțină pentru sine, ceea ce îi revine altuia. Lăcomia și setea de câștig sunt forme de râvnire, condamnate de Isus. La fel se prezintă și cu ambiția personală care râvnește la primul loc, dorință de glorie și de onoruri.

Într-o lume în care materialismul pare să biruie pe toate fronturile, însăși creștinii sunt în pericol de a se lăsa cucerii de dorința posedării și a crede că ajunge de a avea bunuri materiale pentru a fi fericit.

EXPLICAȚIA TEXTULUI

1. „Să nu poftești” (Exodul 20:17)

A pofti înseamnă a vrea totdeauna mai mult, în special să poftești ceea ce aparține altuia. Aici este vorba de pornirea firească atât de puternică, încât ne poate determina să râvnim la bunul altuia în mod conștient și fără nici o scrupulă; adică dorință care devine obsesie și nu ține cont de nici o lege. Tactica poftirii ne poate antrena la cupiditate, invidie și gelozie.

Nu trebuie confundată poftirea cu dorința naturală de a câștiga bine existența vieții de toate zilele și de a putea asigura familiei o viață confortabilă. Poftirea nu se mulțumește cu ce este necesar, ea vrea totdeauna mai mult și este nesățioasă.

A pofti nu se traduce de fiecare dată prin acte exterioare, ci ea este fructul unui egoism necontrolat. Astfel ea riscă oricând să conducă la alte greșeli, anume: hoție,

defăimare, invidie, bârfă sau certuri. Astfel ea riscă oricând să conducă la alte greșeli, anume: hoție, defăimare, invidie, bîrfeală sau certuri.

ADEVĂRURI CARE NE FAC SĂ TRĂIM

1. Poftirea este rădăcina tuturor relelor

Acolo unde mamona și goana după avuții, sau o altă realitate terestră deține locul care se cuvine lui Dumnezeu, ușa este larg deschisă pentru toate păcatele. Poftirea nu cunoaște dreptul altuia; ea este gata să-l calce în picioare. Minciuna, violența, înșelătoria, hoția, adulterul sunt consecințele poftirii. Cel care este cuprins de poftire devine repede jucăria ei. Incapabil să reziste la tentație, el se rupe și se distanțează din ce în ce mai mult de Dumnezeu. *„Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor, lăudăroșia vieții, nu este de la tatăl, ci din lume”* (1Ioan 2:16), adică sunt dușmanii lui Dumnezeu în noi.

2. Generozitatea înfrânge poftirea

„Este mai fericite să dai decât să primești” (Fapt. Ap. 20:35). Există mai multă bucurie în a iubi pe Dumnezeu decât în a poseda o avere mare. Cel care a înțeles aceasta este bine înarmat ca să reziste la tentația de a pofti la bunul altuia. Isus ne cere să înțelegem că nu vom găsi adevăratul sens al vieții în noi înșine, ci în servirea față de Dumnezeu și față de aproapele nostru. Oricine încearcă să agonisească totul numai pentru sine este un învins. Pe când acela care trăiește pentru alții, descoperă adevărata fericire. Isus spune: *„Cine își va păstra viața, o va pierde; și cine și va pierde viața, pentru Mine, o va câștiga”* (Matei 10:39). Să învățăm a considera toată bogăția noastră ca un dar al lui Dumnezeu, sau în mod mai exact, ca un depozit pe care trebuie să-l punem în valoare pentru a slăvi pe Dumnezeu și totodată servi pe frații noștri. Să învățăm a găsi fericirea noastră în dăruire și generozitate. Să dorim pentru noi înșine, mai presus de toate lucrurile, bunurile pe care Dumnezeu le dă: credința, speranța și iubirea.

„Vedeți și păziți-vă de orice fel de lăcomie de bani; căci viața cuiva nu stă în belșugul avuției lui”.

Fericirea adevărată în viață nu se află în bunurile pe care le posedăm. A trăi înseamnă a cunoaște pe Dumnezeu și a fi înzestrat cu iubirea Lui.

De citit: Exodul 20:17- 20, Mica 2 :1-3; Proverbre 21:25-31; 1Timotei 6 :6-10; Marcu 10 :35-45; Luca 12 : 13-21; Iacov 4 :1-6.

Cugetari

Dacă vrei să auzi glasul lui Dumnezeu, trebuie să faci tăcere în sufletul tău!

Ceasul rugăciunii este ceasul înălțării, ceasul părtașiei, ceasul punctualității!

Pentru ce trăiesc astăzi? Pentru mine sau pentru Domnul Isus?

Lucrează cu spirit de răspundere, căci timpul este aproape. "Iată, Eu vin curând!"

O viață sfântă are o voce care vorbește chiar când gura este închisă!

Secretul rugăciunii este rugăciunea în secret!

Nu te vei împiedeca stand pe genunchi. Nici o educație nu dă rezultate ca practicarea rugăciunii!

Nevoia tuturor bisericilor creștine este de membrii îndrăgostiți de rugăciune!

Rugăciunea nu are nevoie de dovadă, ea are nevoie de practică!

Roagă-te și fii sigur că Dumnezeu te aude; stăruiește în rugăciune!

Rugăciunea este mijlocul sigur pentru a obține cele mai

NEVASTA LUI LOT

Geneza 19:1-29

Rubrică realizată de **Florica Socaciu**

Lot era fiul lui Haran, fratele lui Avraam, deci era nepotul lui Avraam. Când Domnul l-a chemat pe Avraam din Ur, din Haldea, să vină în Canaan, l-a luat cu el pe Lot pentru că tatăl lui murise și el era orfan.

Dumnezeu i-a binecuvântat așa cum le-a promis la plecare, și au strâns avere mare în Haran. Din Haran au plecat în Canaan și după un timp au ajuns și s-au așezat lângă Betel și Ai.

Amândoi erau foarte bogați și aveau multe turme de animale. Pentru că pășunea nu le era de ajuns, s-au iscat certuri între păzitorii turmelor.

Atunci Avram, cu înțelepciunea dată de Dumnezeu, a hotărât să se despartă în bune relații de Lot, lăsându-l pe el să-și aleagă locul unde va vrea să locuiască.

Lot a ales câmpia mănoasă a Iordanului, cu pășuni mănoase și orașe înfloritoare, ca Sodoma și Gomora. Avram și-a continuat drumul spre munte și s-a așezat lângă stejarii lui Mamre (Geneza 13:18).

Lot s-a așezat în cetatea Sodoma, care era bogată dar și foarte depravată. Oamenii din ea erau sodomiți (homosexuali), de unde se trage numele orașului. Lot se chinuia în Sodoma din cauza păcatelor săvârșite în ea, dar își întemeiase o familie frumoasă, care nu vroia să părăsească Sodoma. Avea două fete necăsătorite și se pare că încă două, care erau căsătorite în Sodoma.

Când Avram stătea la umbra stejarelor, au venit la el trei oameni, care erau în drum spre Sodoma și Gomora cu misiunea de a cerceta aceste orașe, pentru că stricăciunea și păcatele lor ajunseseră până la Dumnezeu și urma ca să le pedepsească pentru nelegiuirea lor.

Avram află de planul lui Dumnezeu și mijlocește insistent pentru viața lui Lot. De dragul lui, Îngerul îi promite că-l va salva pe Lot de la prăpăd.

Ajunși în Sodoma, îl întâlnesc pe Lot la poarta cetății și acesta îi găzduiește în casa lui. Noaptea, oamenii din cetate au venit la Lot ca să scoată afară pe oaspeții lui ca să păcătuiască cu ei. Lot a negociat cu ei, era gata să le dea pe cele două fiice, numai să nu-i necinstească pe cei ce erau oaspeții lui. Dar ei au vrut să intre cu forța în casă. Atunci, îngerii Domnului i-a lovit cu orbire și n-au mai găsit poarta casei. Așa au scăpat nevătămați. Atunci a aflat Lot ce planuri avea Dumnezeu cu cetatea Sodoma și Gomora. S-a dus la ginerii lui să le spună să plece împreună din

Sodoma ca să nu fie nimiciți prin foc, dar ei nu l-au luat în serios. Credeau că glumește. Au rămas în cetate cu soțiile lor, fetele lui Lot, și au murit în dezastru.

Îngerii i-au luat aproape cu forța pe Lot, nevasta lui și cele două fiice și i-au lăsat să se ducă în Țoar, o cetate mică, pe care Dumnezeu a cruțat-o de la nimicire în urma rugăminții făcute de Lot.

I-au avertizat să nu se uite înapoi, ca să nu moară. Când au ajuns în Țoar (care înseamnă chiar „mică”) Dumnezeu a trimis foc și pucioasă din cer peste Sodoma și Gomora și le-a nimicit (Geneza 19:22).

Nevasta lui Lot nu s-a putut stăpâni, poate de grija fiicelor ei care au rămas în cetate cu soții lor, sau poate cu părere de rău după viața pe care a dus-o în Sodoma. Nu știm, dar ce știm este că s-a uitat înapoi și imediat s-a transformat în stâlp de sare, așa

cum au fost avertizați (Geneza 19:26). Este o pedeapsă aspră a neascultării, dar și un avertisment pentru ceilalți.

Întotdeauna neglijarea sau, mai bine zis, tratarea superficială a ceea ce spune Dumnezeu, atrage după sine urmări neplăcute și de multe ori fatale, ca în cazul soției lui Lot. Alte amănunte nu știm despre nevasta lui Lot.

Concluzia:

Să nu ne legăm inima de nimic din ce ar părea foarte statornic și frumos, căci toate lucrurile sunt trecătoare.

- ☞ Să ținem seama de avertizările pe care le primim în anumite situații și să procedăm în consecință, ca să ne fie viața salvată.
- ☞ Să ne rugăm Domnului să pregătească, pentru copiii noștri, perechile potrivite pentru căsnicie, ca împreună cu familiile lor, să asculte glasul Domnului și să ia seama la avertizările venite din partea Lui, ca să fie salvați aici pe pământ și să aibă o veșnicie fericită alături de Domnul.
- ☞ Când începem un drum al salvării, să nu privim la ce am lăsat în urmă, ci să-l ducem până la capăt cu ajutorul lui Dumnezeu.
- ☞ Acum, în zilele de pe urmă, să spunem oamenilor din jurul nostru că Dumnezeu a hotărât o zi, când va veni pe norii cerului ca judecător și toți care nu vor fi primit și trăit în inima lor Cuvântul Lui și pe Domnul Isus ca Domn al vieții lor, vor fi nimiciți prin focul care va arde pământul cu tot ce este pe el.
- ☞ Să fim atente la viața noastră de zi cu zi, ca să nu cădem sub influența mincinoasă a celui rău, ca să nu avem și noi parte de soarta lui în iazul cu foc. Să ne ferească Dumnezeu de așa ceva!
- ☞ Ca și Avram, să stăruim în rugăciune către Dumnezeu pentru cei dragi ai noștri, să nu încetăm să cerem pentru ei mântuirea sufletului lor, biruință în

lupta cu firea pământească, cu lumea care să nu-și pună amprenta pe viața lor, și mai ales, biruință asupra uneltirilor celui rău, dușmanul sufletelor și făuritorul de tot felul de scenarii înșelătoare, ademenitoare, prin care să-i atragă de la Dumnezeu.

- ✧ Să cerem călăuzirea Duhului Sfânt în tot timpul, care să le arate calea cea bună, înțelepciune de sus care să-i ajute să deosebească Duhul Sfânt de alte duhuri înșelătoare, și trăirea unei vieți curate în fața oamenilor, ca ei să îl vadă pe Dumnezeu în viața lor, în vorbirea și în felul lor de gândire.
- ✧ Să stăm tari, ca să nu cădem în lațul celui rău, a înșelătorului de suflete, ci el să fugă de la noi prin împotrivirea noastră în fața uneltirilor lui mincinoase.
- ✧ Să ne aducem mereu aminte de nevasta lui Lot, unde duce alipirea de lume (Luca 17:32-33).
- ✧ Să cunoaștem bine Cuvântul lui Dumnezeu, care ne învață cum să trăim, ca să fim fericiți aici și apoi o veșnicie în Împărăția Lui.

Amin.

Când Domnul Isus, Păstorul cel bun, este cu copiii Săi, aceștia nu duc lipsă de nimic – fie că umblă pe «înălțimile Taborului», fie că se găsesc «în valea umbrei morții». De ce toți aceia care, prin nașterea din nou, Îi aparțin Domnului Isus nu trebuie să se mai teamă de nici un rău, chiar și atunci când trec prin «valea umbrei morții»? Pentru că Păstorul cel bun este cu ei și prezența Sa le oferă mângâiere. Dumnezeu nu le-a promis celor ce sunt ai Săi numai bucurii și fericiri. Credincioșii nou-testamentari știau foarte bine că trebuie să sufere ca și copii ai lui Dumnezeu, dar, în spatele suferințelor prin care trec copiii lui Dumnezeu se află întotdeauna planul minunat al Celui Veșnic. De fiecare dată când creștinii născuți din nou suferă, ei au parte și de intervenția delicată, plină de ajutor a Celui Atotputernic. Dacă credem din toată inima în prezența și în puterea Sa, putem fi absolut siguri că ajutorul Lui nu va sosi niciodată prea târziu, ci întotdeauna la momentul potrivit.

Ce vorbe schimbăți între voi pe drum?...

Nu mică a fost mirarea unui pastor când, la sfârșitul serviciului divin, a traversat strada ca să-și ceară scuze de la vecini (gândea că enoriasii deranjează prin parcarea mașinilor în fața caselor dumnealor). Aceștia au răspuns: “Nu aceasta ne deranjează, ci faptul că stau sub ferestrele noastre și bârfesc pe cel ce vorbește la amvon și pe oamenii din biserică”.

Ce *vorvim* între noi?... pentru că *vorbele* noastre au impact în viețile celor ce ne ascultă.

Am avut harul să mă nasc într-o familie unde bunicii și părinții au cunoscut și trăit Cuvântul. O parte a copilăriei am petrecut-o într-un orașel(stațiune balneoclimaterică) unde nu era o biserică neoprotestantă.

Printre primele amintiri din acea perioadă este faptul că duminica dimineața, indiferent de vremea de afară, plecam cu trenul în altă localitate pentru a fi împreună cu frații. Și acum văd în fața ochilor locomotiva cu abur ce mi se părea uriașă sau râul Bistrița cu apele învolburate (trecerea peste râu se făcea peste doi bușteni foarte grosi), și aceasta făceam duminică de duminică. Așa am înțeles de mic copil că frații se adună unii cu alții.

Duminica după masă întâlnirea creștinilor veneți în stațiune se făcea în casa noastră. Acolo am văzut surorile spunând poezii, am auzit cântece, se citea din Biblie, ne rugam. Prima carte ce mi-au văzut-o ochii a fost Biblia. Îmi amintesc și de o altă carte, ce avea pe coperta un leu sfâșiind o femeie: mi s-a spus că este o creștină. Mult timp mi-a fost frică să pun mâna pe copertă. Se spuneau în casa noastră tot felul de povestiri, de felul cum erau tratați la serviciu creștinii (batjocurile din partea ateilor, persecuțiile lor). Așa am înțeles de timpuriu că voi fi un copil al lui Dumnezeu, că voi suferi pentru aceasta și mi se părea ceva normal: *eu auzeam* cu urechile mele cum *trăiesc* cei ce sunt ai Domnului.

Vreau să spun că *nu mi s-a impus o conduită*, că *eu am ales* singură Calea lui Dumnezeu, deși eram de vârstă preșcolară.

De asemenea, tatăl meu ne povestea din Biblie și înainte ca noi să învățăm să citim, cunoșteam toată Biblia. Așa treceau serile în casele creștinilor.

De aceea “*Când vă adunați laolaltă, dacă unul are o cântare, altul o învățătură... toate să se facă spre zidirea sufletească.*”(I Corinteni 14:26) ..

“*Vorbiți între voi cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești și cântați și aduceți din toată inima laudă Domnului*”(Efeseni 5:19)

Nu uitați niciodată lucrul acesta: copilul face ce vede, nu ceea ce i se spune să facă.

Un dicton spune: “**Ceea ce ești strigă așa de tare că nu se aude ceea ce spui**”...

Violeta Dupu

1, 2, 3... Cifru spiritual al cifrelor

Este îndeobște cunoscut că unele din limbile vechi, ca de exemplu ebraica și latina, folosesc aceleași semne atât pentru litere cât și pentru cifre. În felul acesta, fiecare cuvânt are, pe lângă semnificația literară și o valoare numerică dată de suma tuturor semnelor care-l compun. Știința care se ocupă cu interpretarea spirituală a valorilor numerice a cuvintelor se numește „Gematrie”.

Cititorul atent al Bibliei a observat deja că anumite numere și cuvinte se repetă în pasaje cu semnificații asemănătoare. În afara mult discutatului „666” ca semn al lui Antichrist, celelalte numere și semnificațiile lor spirituale nu sunt prea bine cunoscute creștinilor de astăzi. Iată mai jos o scurtă enumerare a semnificațiilor spirituale înscrise în numerele Bibliei:

1 Unu. Poartă în el semnificația unității și a originii. Ca regulă generală, prima apariție în textul Scripturii definește semnificația unui anumit termen și-i reglementează interpretările ulterioare. Cifra UNU apare în contextul creației primordiale. În cea dintâi zi, Dumnezeu a făcut lumina. Primele cuvinte ale Bibliei sunt: „La început, Dumnezeu...”. Cifra UNU este asociată cu divinitatea, ca sursă, suport și scop unic al întregii creații.

2 Doi. Este sinonim cu noțiunea de „diferență”. Teritoriul lui doi începe acolo unde se sfârșește limita unității. Cifra DOI înseamnă conflict, opoziție, dezbinare. În cea de-a doua zi a creației, Dumnezeu a „despărțit apele”. În domeniul lui DOI, similaritățile sunt excepționale și trebuie tratate cu tot respectul. De exemplu, la tribunal sau la judecată, când două entități diferite au o poziție comună, mărturia lor este suficientă pentru un verdict, pentru o decizie. Tot așa, avem două urechi, doi ochi etc.

3 Trei. Definește echilibrul și suficiența. Trei puncte sunt minimul suficient pentru definirea unui plan geometric sau pentru a face un scaun stabil. Cifra TREI a îmbrăcat foarte rapid semnificația „perfecțiunii divine” și a desăvârșirii. În cea de-a treia zi a creației, Dumnezeu a făcut să apară lucruri, care împreună cu celelalte lucrări din primele două zile, au completat elementele strict necesare ale vieții. De fapt, zilele creației merg în serii paralele de câte trei. Ziua a patra, a cincea și a șasea completează simetric lucrarea lui Dumnezeu din cea dintâi, cea de-a doua și cea de-a treia zi (în domeniul Luminii apar „luminătorii”; în spațiul Cerului apar viețuitoarele și din Pământ apar animalele terestre). Cifra TREI este asociată și cu Învierea, căci în cea de-a treia zi a ieșit la iveală pământul de sub acoperișul de ape și a dat naștere la belșugul de vegetație, ca un prim salt de la materia moartă la cea vie.

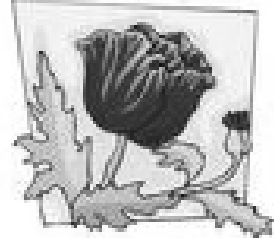
FLORILE NE VINDECA SUFLETUL SI TRUPUL

MACUL DE CÂMP - tuse și crampe abdominale

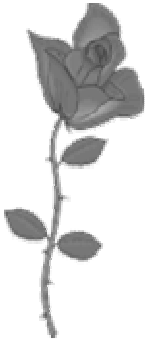
Macii nu sunt doar pata de culoare roșie de la marginea lanurilor de grâu. Sfioasele flori sălbatice au și efecte calmante remarcabile.

* Infuzia de mac (preparată cu o linguriță de petale uscate la o cana cu apă clocotită) combate insomnia și stările de nervozitate, calmeaza astmul, tusea, alină crampele abdominale. Ceaiul se bea călduț, în cursul zilei, îndulcit cu miere de albine sau zahăr. Pentru a-i spori efectul medicinal, macul poate fi asociat cu flori de tei, frunze de pătlagină sau de cimbrisor.

* Pentru catifelarea pielii și pentru a preveni formarea sau adâncirea ridurilor se poate folosi o infuzie mai concentrată, obținută din două lingurițe de plantă la 100 ml apă, cu care se clătește tenul de două-trei ori pe zi.

TRANDAFIRUL - diaree și inflamații bucale

Puține flori egalează delicatețea și eleganța trandafirului. De la “regina florilor” se pot folosi în scop medicinal doar petalele, uscate sau proaspete.

* Infuzia obținută din una-două lingurițe de petale uscate la 250 ml apă clocotită este recomandată în cazul diareei cronice.

* Sub formă de comprese, infuzia poate fi utilizată pentru ochii oboșiți, iar sub formă de gargară - împotriva inflamațiilor bucale (stomatită, afte, micoze).

* Oțetul din trandafir este extrem de eficient sub formă de comprese în combaterea febrei și în caz de insolație.

Se prepară astfel: 100 g petale se macerează timp de 5 zile într-

un litru de oțet de vin, la temperatura camerei. După cele 5 zile se storc petalele, iar apoi se filtrează amestecul. Se folosește numai extern, diluat cu apă (o linguriță de oțet de trandafiri la 100 ml apă).

Pagina gospodinelor

Paste cu roșii și dovlecei

Ingrediente : 250 g paste, sare, 200g roșii, 1 ceapă, 1 cățel usturoi, 3 linguri ulei măsline, piper, 1 linguriță oțet aromat, 1 praf zahăr, 1 legătură busuioc, 1 dovlecel mic.

Mod de preparare : Pastele se fierb în apă cu sare, conform indicațiilor de pe pachet. Ele nu trebuie să devină prea moi. Se trec prin apă rece și se lasă să se scurgă. Se opăresc roșiile, se decojesc, se curăță și se taie bucăți. Se curăță ceapa și usturoiul, se toacă și se călesc într-o lingură de ulei. Se adaugă roșiile și se înăbușă. Se condimentează cu sare, piper, oțet aromat și zahăr. Se spală busuiocul, se scutură, se rup frunzulițele și se taie fâșii. Se amestecă împreună cu roșiile. Se spală dovlecelul, se curăță și se taie fâșii. Se călește în restul de ulei, se sarează și se pipărează. Se amestecă împreună cu pastele și se aranjează pe farfurii împreună cu roșiile.

Sufleu de caise

Ingrediente: - 1 kg caise, 3 ouă, coaja de la o lămâie, esență rom

Mod de preparare: Se spală caisele, li se scot sâmburii, se dau pe răzătoarea mare. Gălbenușurile se freacă cu 200g zahăr, se adaugă coaja rasă de lămâie, se amestecă caisele rase, romul, albușurile de ou bătute spumă cu 50g zahăr. Compoziția se toarnă într-un vas de jena, uns cu unt, se dă la cuptor, la foc potrivit, vreme de 30 minute. Când este gata, se pudrează cu zahăr și se servește cald. În locul caiselor se pot folosi piersici.

De ce anumite aluaturi trebuie coapte orb?

Aluatul se acopera cu o hartie pergament, pe care se pun boabe de mazare sau de orez si se da la cuptor 10 minute. Astfel, aluatul ramane crocant si dupa ce se adauga umplutura.

La mulTi ani!

Salutăm surorile născute în luna **Iulie** cu

Psalmul 121: 5-8

„Domnul este Păzitorul tău,

Domnul este umbra ta pe mâna ta cea dreaptă.

De aceea nu te va bate soarele ziua, nici luna noaptea.

Domnul te va păzi de orice rău, îți va păzi sufletul.

*Domnul te va păzi la plecare și la venire,
de acum și până în veac.”*

„Să trăiești frumos, în rutina liniștită a vieții; să ocupi un spațiu mic, pentru că Dumnezeu vrea acest lucru; să continui să faci cu voieșie același cerc al treburilor mărunte, al micilor îndeletniciri; să zâmbești la bucuria altora, deși inima-ți tremură de durere – cine face acestea, faptele lui îl vor urma. Poate că nu e un erou în ochii lumii, dar este unul dintre eroii lui Dumnezeu”

„Deși nu pot face mult pentru Cel ce a făcut atât de mult pentru mine, mi-ar plăcea să fiu credincios Domnului Isus în lucrurile mărunte pe care le fac.”

„Să vorbești cu Dumnezeu despre oameni este probabil cea mai importantă lucrare pe care o poate face cineva. Cea de-a doua, ca importanță, este să vorbești cu oamenii despre Dumnezeu. Ambele lucrări sunt un privilegiu de care avem parte doar prin harul nespus de mare al Domnului nostru Isus Hristos.”

Serviciile divine care au loc în Biserica Baptistă „Golgota” se desfășoară după următorul program:

Vineri: orele 18,00 – 20,00

Duminică: orele 9,00 – 12,00
18,00 – 20,00